

Miljöutskottet

Statsrådets utredning: Förslag till rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheter-na för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2024 och om ändring av förordning (EU) 2023/194 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

Till stora utskottet

INLEDNING

Remiss

Statsrådets utredning: Förslag till rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2024 och om ändring av förordning (EU) 2023/194 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten (E 30/2023 rd): Ärendet har lämnats till miljöutskottet för eventuella åtgärder.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- fiskeriråd Risto Lampinen, jord- och skogsbruksministeriet
- forskare Tapani Pakarinen, Naturresursinstitutet
- verksamhetsledare Vesa Karttunen, Centralförbundet för Fiskerihushållning
- verkställande direktör, fiskeriråd Kim Jordas, Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf
- verksamhetsledare Tapani Veistola, Finlands naturskyddsförbund rf
- verksamhetsledare Olli Saari, Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf
- ordförande Kalervo Aska, Tornio-Muonijokiseura ry
- skyddsexpert Matti Ovaska, WWF Finland.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- miljöministeriet
- Egentliga Finlands förbund.

STATSRÅDETS UTREDNING

Förslag

Internationella havsforskningsrådet (Ices) utfärdade sitt vetenskapliga råd om fiskemöjligheterna för Östersjön 2024 den 31 maj 2023. På grundval av detta lade kommissionen fram sitt förslag

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

den 28 augusti 2023. Rådet för jordbruk och fiske fattar beslut i ärendet vid sitt möte den 23–24 oktober 2023.

Statsrådets ståndpunkt

Grundläggande ståndpunkt

Statsrådet understöder fastställandet av fiskemöjligheterna i Östersjön för 2024 så att fiskbestånden utnyttjas i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken i fråga om maximalt hållbart uttag (Maximum Sustainable Yield, MSY).

Fiskemöjligheterna bör därför fastställas i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 på grundval av den fleråriga planen för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd samt på grundval av Ices senaste vetenskapliga råd om dessa bestånd.

TAC för lax i Egentliga Östersjön och Bottniska viken

Statsrådet understöder utifrån Ices råd en lösning för 2024 som grundar sig på en förlängning av fiskebegränsningarna för laxfisket 2022 och 2023 samt på tidsmässig och regional punktreglering av laxfisket för att stödja en snabb återhämtning av laxbeståndet i Ljungan. Regleringsåtgärderna bör på lika villkor riktas till kommersiellt fiske och fritidsfiske.

De allvarliga negativa konsekvenserna av förbudet mot laxfiske i delsektionerna 29N och 30 enligt kommissionens förslag för det kommersiella fisket och fritidsfisket skulle vara oproportionerliga jämfört med de mycket begränsade och osäkra positiva effekterna av fiskeförbudet på laxbeståndet i Ljungan.

Statsrådet anser att TAC för kommersiellt fiske 2024 bör fastställas till 50 000 laxar så att det under lekvandringen (från början av maj till slutet av augusti) är möjligt att bedriva riktat laxfiske i norra Östersjön, Ålands hav, Skärgårdshavet och Bottniska viken (i delsektionerna 29N, 30 och 31 norr om latitud 59 30'N) inom fyra sjömil. Statsrådet anser att TAC bör minskas till 50 000 från de 53 967 laxar som kommissionen föreslår för att ta hänsyn till den svaga laxvandringen i Torne älv och Simojoki älv 2023.

Dessutom strävar man efter att de övriga medlemsstaterna runt Östersjön i likhet med 2023 års lösning förbinder sig att till behövliga delar överföra sina outnyttjade laxkvoter för att upprätthålla kustfisket i Finland (och Sverige).

Statsrådet understöder dessutom en förlängning av de tekniska fiskebestämmelserna. Till dem hör förbud mot användning av rev vid kommersiellt fiske utanför fyra sjömil med undantag av Finska viken, behållande av högst en fettfeneklippt lax per fritidsfiskare och dag i Egentliga Östersjön och Bottniska viken samt att all fisk som fångas inom fritidsfiske av lax bör vara hel då den tas i land. Under perioden maj-augusti i delsektorerna 29N, 30 och 31 norr om latitud 59 30'N och inom fyra sjömil begränsas fritidsfisket efter lax inte genom EU-bestämmelser.

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

Statsrådet förutsätter att kommissionen och medlemsstaterna fortsätter att övervaka att olagligt laxfiske inte bedrivs i Östersjön och att det nämnda förbudet mot laxfiske efterlevs i Egentliga Östersjön.

Statsrådet anser det vara ytterst viktigt att man får en flerårig plan för lax i Östersjön.

Dessutom anser statsrådet att all fiskeridödlichkeit bör beaktas vid regleringen av fisket.

TAC för laxbeståndet i Finska viken

Statsrådet understöder fastställandet av TAC för lax i Finska viken i enlighet med Ices råd (11 800) så att mängden lax som skadats av sälar samt mängden lax under minimimåttet som släppts fri (döda) och den uppskattade orapporterade fångsten samt Rysslands andel (9,3 procent) dras av, varvid EU:s TAC skulle vara 10 144 laxar, vilket motsvarar kommissionens förslag.

TAC för strömming i Bottniska viken

Statsrådet understöder att den totala tillåtna fångstmängden fastställs mellan punktvärdet och den nedre gränsen i förhållande till lekbeståndets storlek i FMSY-intervallet enligt Ices råd så att den totala tillåtna fångstmängden är 48 824—63 049 ton (dvs. en minskning på 39—21 procent från innevarande års TAC på 80 047 ton).

Statsrådet påpekar att tillräckliga resurser måste reserveras till stöd för det vetenskapliga rådet om strömmingsbeståndet i Bottniska viken så att rådets kvalitet ska kunna höjas. Statsrådet anser att kommissionens förslag om förbud mot riktat fiske efter strömming är oproportionerligt och står i strid med det vetenskapliga rådet.

TAC för strömming i Finska viken och Egentliga Östersjön

Statsrådet understöder att den totala tillåtna fångstmängden fastställs mellan punktvärdet och den nedre gränsen i förhållande till lekbeståndets storlek i FMSY-intervallet enligt Ices råd så att den totala tillåtna fångstmängden är 41 706—52 459 ton.

EU:s TAC skulle bli till genom att man drar av Rysslands andel (9,5 procent, dvs. 41 704 - 3 962 ton) och tar hänsyn till vandrigen mellan Rigabukten och Egentliga Östersjön samt drar av 2 959 (strömming i Egentliga Östersjön som fångas upp i Rigabukten). Om man därefter adderar 902 (strömming i Rigabukten som fångas upp i Egentliga Östersjön), blir EU:s TAC 35 687 ton eller som punktvärde högst 45 418 ton (dvs. en minskning på 50—36 procent av EU:s TAC för 2023 på 70 822 ton).

Statsrådet anser att kommissionens förslag om förbud mot riktat fiske efter strömming är oproportionerligt och står i strid med det vetenskapliga rådet.

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

TAC för strömmingsbeståndet i Rigabukten

Statsrådet understöder att den totala tillåtna fångstmängden fastställs mellan den nedre och den övre gränsen för FMSY-intervallet enligt Ices råd så att TAC skulle vara 27 696—41 370 ton. När vandringen till och från Egentliga Östersjön beaktas ska TAC vara 30 026—43 427 ton (vilket innebär en minskning på 5—35 procent från innevarande årets TAC på 45 643 ton).

TAC för beståndet av sill/strömming i västra Östersjön

Statsrådet understöder i enlighet med Ices råd och kommissionens förslag att det fastställs en TAC för bifångst i fråga om beståndet av sill/strömming i västra Östersjön.

TAC för vassbuk

Statsrådet understöder att den totala tillåtna fångstmängden fastställs mellan den nedre och den övre gränsen för FMSY-intervallet enligt Ices råd så att TAC skulle vara 191 075—247 704 ton. Vid fastställandet av nivån på TAC bör man beakta Rysslands andel (10,08 procent) så att EU:s TAC blir 171 815—222 735 ton (vilket innebär en minskning på 1—23 procent från EU:s TAC för 2023, dvs. 224 114 ton).

Statsrådet anser att kommissionens förslag om att fastställa den totala tillåtna fångstmängden för vassbuk så att förbudet mot riktat fiske efter strömming beaktas och att det fastställs en bifångst-TAC för strömming är ogrundat och står i strid med det vetenskapliga rådet.

TAC för torskbeståndet i östra Östersjön

Statsrådet understöder att det för torsk fastställs endast en bifångst-TAC på samma sätt som under tidigare år. Statsrådet understöder också den nuvarande lekfredningen (maj-augusti) och förbudet mot fritidsfiske i delsektorerna 24—26 där torsk huvudsakligen förekommer. Riktat utnyttjande av kvoten för bifångster av torsk som en del av forskningsfiske bör tillåtas på samma sätt som under tidigare år så att det är möjligt att bedöma utvecklingen av torskbeståndet. Alternativt bör småskaligt fiske efter torsk tillåtas för fiskefartyg som är kortare än 12 meter och som använder andra redskap än trålar på samma sätt som i lösningen för det västra sillbeståndet i Östersjön för 2023.

För Finlands del är det dessutom viktigt att medlemsstaterna förbinder sig till utbyten av kvoter för torsk så att torsken inte blir en begränsande art vid fiske efter andra arter för de medlemsstater vars torskkvoter är små.

TAC för västra torskbeståndet

Statsrådet understöder att det för torsk fastställs endast en TAC-gräns för bifångst på samma sätt som under tidigare år.

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

TAC för rödspätta

Statsrådet understöder att den totala tillåtna fångstmängden fastställs i enlighet med Ices råd, så att den totala tillåtna fångstmängden är högst 17 947 ton i delsektorerna 22—32 (år 2023 är den totala tillåtna fångstmängden 11 313 ton).

Havsöring

Statsrådet understöder att förbudet mot kommersiellt fiske av havsöring förlängs också 2024 bortom fyra sjömil mätt från baslinjerna.

Förhandlingsutrymmet för att nå samförstånd

Statsrådet är under förhandlingsprocessen berett att på eget initiativ godkänna och bereda lösningar (t.ex. tidsmässiga och regionala begränsningar av fiske) som är förenliga med ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart fiske och försiktighetsprincipen samt som behövs för att uppnå politisk enighet och främja Finlands mål i rådet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Bakgrund

Miljöutskottet betonar behovet av att förbättra fiskbeståndens tillstånd i Östersjön och hänvisar till sina tidigare utlåtanden till denna del, instämmer i statsrådets ståndpunkt i sin helhet i fråga om detaljerna om och förhandlingsutrymmet för olika fiskbestånd och koncentrerar sig i sitt utlåtande på de aspekter som bedöms närmare nedan.

Enligt artikel 2 i grundförordningen om EU:s gemensamma fiskeripolitik (1380/2013) bör fiskbestånden utnyttjas i enlighet med principen om maximal hållbar avkastning (Maximum Sustainable Yield, MSY). MSY definieras i rekommendationer av Internationella havsforskningsrådet (Ices) på grundval av fiskbeståndets lekbiomassa och fiskbeståndets fiskeridödlighet. Ett fiskbestånd anses vara i MSY-tillstånd när lekbiomassan är större än den fastställda storleken och fiskeridödligheten mindre än den fastställda nivån. Ices definierar MSY-tillståndet för laxbestånden på grundval av produktionen av vandrande laxyngel. Kommissionen har till stor skillnad från tidigare föreslagit ett förbud mot riktat fiske efter strömming i Bottniska viken samt i Egentliga Östersjön och Finska viken. I avvaktan på ytterligare uppgifter från Ices om bifångster av vassbuk och annat fiske fastställs därför endast en bifångst-TAC (Total Allowable Catches) för dessa områden. Kommissionen föreslår också ett förbud mot laxfiske i norra Östersjön, Skärgårdshavet, Ålands hav, Bottenhavet och Kvarken.

Förbud mot riktat fiske efter strömming

Utskottet anser i likhet med statsrådet att kommissionens förslag om förbud mot riktat fiske efter strömming är oproportionerligt och står i strid med det vetenskapliga rådet. I enlighet med etablerad praxis tar kommissionens förslag inte vederbörlig hänsyn till Ices vetenskapliga råd om att

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

ett begränsat fiske efter strömming skulle kunna fortsätta i både Bottniska viken och Egentliga Östersjön.

Utskottet anser i likhet med statsrådet att det är motiverat att i enlighet med Ices råd fastställa den totala tillåtna fångstmängden för strömmingsbeståndet i Bottniska viken till 48 824—63 049 ton. Denna minskning är motiverad både mot bakgrund av resultaten av bedömningen av beståndet och mot bakgrund av de senaste uppgifterna. Eftersom en stor del av de största storleksklasserna av strömmingsbeståndet dog 2020—2022 till följd av brist på föda, är det nu motiverat att i enlighet med Ices råd iakttä en kvot som är mindre än tidigare år. Enligt de senaste preliminära provena ser det dock ut som om också stora strömmingars skick skulle ha förbättrats till nära medeltalet för de senaste tio åren, det vill säga till en god nivå, och strömmingsbeståndets biomassa sannolikt är större än vad som beräknats på våren, när deras konditionscoefficient är större än beräknat.

Utskottet betonar att Ices vetenskapliga råd utgör den enda hållbara grunden för att stärka fiskemöjligheterna, så det är viktigt att fortsätta att konsekvent stödja sig på det. Utskottet betonar således betydelsen av rättidiga och tillräckligt tillförlitliga vetenskapliga fakta som grund för beslutsfattande om reglering av fiskbestånden. Utgångspunkten är att fiskemöjligheterna i Östersjön fastställs för 2024 så att fiskbestånden utnyttjas i enlighet med principen om maximalt hållbart uttag enligt den gemensamma fiskeripolitiken. Utskottet anser det vara viktigt att Finland konsekvent fortsätter att stödja att besluten baserar sig på Ices vetenskapliga råd, att budskapet till kommissionen om detta är enhetligt och att förhandlingarna på alla nivåer aktivt fortsätter för att trygga fiskemöjligheterna för strömming i enlighet med statsrådets ståndpunkt.

Utskottet konstaterar att Ices som ett vetenskapligt organ som består av forskare kontinuerligt utvecklar sitt arbete utgående från vetenskapliga utgångspunkter. Ices ser också över referensvärdena för fiskbestånden vart tredje till femte år och har senast i vintras räknat om referensvärdena för strömmingsbeståndet. Det har utarbetats en flerårig förvaltningsplan för strömming som man kan stödja sig på. Dessutom bedömer Ices sina rekommendationer i enlighet med försiktighetsprincipen. Utöver uppskattningar av fiskbeståndet lägger Ices fram uppskattningar av ekosystemet som kan beaktas i råden som kvalitativa uppgifter. Kommissionen finansierar både utarbetandet av råden och programmet för insamling av information i form av de prover som behövs för att medlemsstaterna ska kunna tillgodose Ices informationsbehov.

Utskottet har tidigare påpekat att de uppgifter som behövs för analys och modellering av fiskbeståndens tillstånd ofta kommer med en liten fördröjning, varvid kvoterna som fastställs på basis av försiktighetsprincipen har kunnat variera mycket från år till år, vilket i brist på förutsägbarhet har försvårat fisket ohållbart mycket. Utöver yrkesfiskarna har detta en betydande inverkan på fiskodlingen och fiskhandeln. Utskottet har därför betonat att en mer stabil information om de regionala fiskbestånden kan göra det möjligt att fastställa mer konsekventa fiskekvoter med mindre årliga variationer. Det är viktigt att aktivt utveckla de vetenskapliga råden om fiskbestånden. Tillräckliga resurser bör således tryggas för arbetet eftersom exempelvis klimatförändringen, som leder till att extrema väderfenomen blir vanligare, på lång sikt kan ha en indirekt betydande inverkan på fiskbeståndens tillstånd. Med tanke på den vetenskapliga bedömningen är det väsentligt att till exempel när det gäller strömming avgör inte storleken på moderstammen storleken på den årskull som föds, utan större betydelse har förhållandena i havsnaturen när ynglen kläcks. Naturre-

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

sursinstitutet har framhållit att Ices råd inte beaktar förhållandena mellan fiskbestånden, såsom konkurrens om samma föda mellan strömming och vassbuk. Vid regleringen av fisket bör man bättre beakta vilka konsekvenser de fiskarter som regleringen gäller har för andra arter och hela ekosystemet.

Utskottet konstaterar att ett hållbart nyttjande av fiskbeståndet också är ett livsvillkor för dem som bedriver fiskerinäring. Om strömmingsbeståndet försämras avsevärt, ska man också förbereda sig på att fisket upphör. Utskottet betonar att det i nuläget, som det motiveras ovan, dock inte finns grunder för ett absolut förbud mot fiske i Bottniska viken enligt Ices, och därför är det motiverat att också lyfta fram förslagets betydande negativa socioekonomiska konsekvenser. Strömming är den ekonomiskt mest betydande fiskarten i havsområdet, vilket innebär att genomförandet av förslaget skulle medföra betydande direkta ekonomiska och andra socioekonomiska förluster. År 2022 var strömmingsfångsten cirka 68 miljoner kilogram, dess värde på fiskemarknaden var 15 miljoner euro och antalet kommersiella fiskare som fiskar strömming var 235. År 2021 verkade 29 trålfiskeföretag i havsområdet och de hade totalt 82 anställda. Om fisket efter strömming upphör, förlorar man den positiva inverkan på Östersjön av det så kallade Östersjöfodret som är ett fiskodlingsfoder som främst baserar sig på fiskmjöl som tillverkats av Östersjöströmming. Samtidigt skulle dess minskande effekt på näringsämnena på 350 ton fosfor per år gå förlorad. Förbudet strider också mot regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpo, vars mål är att fortsätta genomförandet av programmet för främjande av inhemsk fisk. Ett annat mål är att förbättra yrkesfiskarnas verksamhetsförutsättningar och minska näringsutsläppen från fiskodlingen genom att utnyttja cirkulär ekonomi. Främjandet av utnyttjandet av inhemsk fisk är miljömässigt hållbart och alla åtgärder bör stödja detta mål.

Lax i Egentliga Östersjön och Bottniska viken

Utskottet omfattar statsrådets ståndpunkt och understöder utifrån Ices råd en lösning för 2024 som grundar sig på en konsekvent förlängning av fiskebegränsningarna för laxfisket 2022 och 2023 samt på tidsmässig och regional punktreglering av laxfisket för att stödja en snabb återhämtning av laxbeståndet i Ljungan i Sverige. Kommersiellt fiske och fritidsfiske ska behandlas jämnt. Utskottet anser att den svaga laxvandringen i Torne älv och Simojoki älv i år är särskilt oroväckande. Även det att fångsten i kustfisket och i älvarna har varit ganska liten väcker oro. Därför behövs det utöver kvoterna även åtgärder enligt försiktighetsprincipen för att stödja bestånden och en förlängning av de tekniska fiskebestämmelserna.

Det förbud mot laxfiske i delsektorerna 29N och 30, det vill säga norra Östersjön, Skärgårdshavet, Ålands hav, Bottenhavet och Kvarken, som kommissionen föreslår skulle medföra betydande förluster för kommersiella fiskare. Lax är en viktig fångststart för kustfiskarna och utgör en viktig grund även för övrigt fiske. Det skulle vara svårt att ersätta fiskeförbudet med ökat fiske av andra arter, vilket ytterligare skulle försämra kustfiskets verksamhetsbetingelser och utbudet av inhemsk fisk. Det förbud som föreslås i kommissionens förslag begränsar också merparten av fritidsfisket efter lax i Finlands havsområden. Det lämnas bara ett litet havsområde i Bottenviken som lämpar sig för dragfiske. Begränsningen skulle ha betydande indirekta konsekvenser för fisketurismföretagens försäljning och försäljningen av fiskeredskap, beten samt turist- och inkvarteringstjänster i Fastlandsfinland och särskilt på Åland.

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

Utskottet anser det vara viktigt att i enlighet med statsrådets ståndpunkt betona att kommissionen och medlemsstaterna fortfarande ska övervaka att olagligt laxfiske inte bedrivs i Östersjön och att förbudet mot laxfiske iakttas i Egentliga Östersjön. Även om målet har visat sig vara utmanande är det viktigt att fortfarande sträva efter en flerårig plan för lax i Östersjön. All fiskeridödlighet bör beaktas i regleringen av fisket.

Utskottet betonar att det utöver EU:s bestämmelser om fiskekvoter behövs nationella åtgärder särskilt för att förbättra laxbeståndens tillstånd. Centrala åtgärder är istandsättning av vandringsfiskarnas vägar och undanröjande av vandringshinder, istandsättning av viktiga livsmiljöer och fredning av lekområden. Vid behov bör fiskebegränsningar införas också i flodmynningsområdena. Utskottet betonar behovet av att genomföra skrivningarna i regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpo om bland annat restaurering av strömmande vatten samt om att fortsätta och utveckla Nousuprogrammet. Enligt regeringsprogrammet uppdateras strategin för fiskvägar och laxstrategin, och vattenkraftverk av mindre betydelse rivs och vattendragen återställs i naturtillstånd. Resurserna bör riktas till att stärka fiskarnas naturliga livscykel och fångsten bör inriktas på fettfeneklippt planterad lax. Laxbestånden kan också skyddas genom att effektivare förebygga och ersätta sälskador genom att stödja fällor, teknik och praxis som förebygger skador samt genom att reglera sälbeståndens storlek på ett sätt som är hållbart ur alla synvinklar.

Förbättring av Östersjöns tillstånd

Utskottet betonar behovet av åtgärder för att förbättra Östersjöns tillstånd. Överfisket har lett till ett svagt tillstånd för många fiskbestånd, men det dåliga tillståndet i vissa delar av havet försämrar ytterligare fiskarnas förmåga att överleva parasiter och fisksjukdomar. Östersjöns tillstånd är oroväckande och de negativa konsekvenserna märks i olika delar av näringsväven. Tillståndet försvagas av belastningen från näringsämnen och skadliga ämnen, åtgärder som försämrar livsmiljön och arternas tillstånd, såsom muddring, deponering av muddermassor, vattenbyggnad, främmande arter, fiske, bifångst av fiske, nedskräpning och undervattensbuller. Den största belastningen som försämrar tillståndet i kustvattnen och öppet hav utgörs av överbelastning av näringsämnen och övergödning till följd av den.

Åtgärderna för att skydda Östersjön har intensifierats, men det går långsamt att nå resultat. Målet med programmet för effektiviserat vattenskydd är att minska utsläppen av näringsämnen från jordbruket i vattendragen också med nya innovativa metoder. Den mest omfattande av dessa är gipsbehandling av åkrar i hela kustområdet. Forsknings- och utvecklingsprojekt som gäller användningen av struktorkalk och fiberslam har genomförts på avrinningsområdesnivå. Många åtgärder har vidtagits och kommer att vidtas, men klimatförändringarna minskar effekten av åtgärder som vidtas på land, eftersom de allt vanligare vinterregnen i kombination med att landet saknar snötäcke ökar näringsbelastningen i avrinningsområdet och förvärrar eutrofieringsutvecklingen. Finland kan dock genom sina egna åtgärder påverka mycket i synnerhet när det gäller kustvattnens tillstånd.

Det ökade trycket på att utnyttja havsområdena för att tillgodose behoven av förnybar energi kan påverka viktiga lekområden och mer allmänt den biologiska mångfalden i havsområdet, vars försämring i sin tur återspeglas i fiskbestånden. Utskottet anser det vara viktigt att man i god tid fäs-

Utlåtande MiUU 8/2023 rd

ter tillräcklig uppmärksamhet vid Östersjöns tillstånd och det förväntade utvinningstrycket så att man effektivt förebygger oåterkalleliga skador.

UTSKOTTETS UTLÅTANDE

Miljöutskottet meddelar

att det omfattar regeringens ståndpunkt i ärendet och betonar ovan nämnda aspekter.

Helsingfors 29.9.2023

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Jenni Pitko gröna
vice ordförande Eveliina Heinäluoma sd
medlem Pauli Aalto-Setälä saml
medlem Marko Asell sd
medlem Petri Huru saf
medlem Vesa Kallio cent
medlem Mai Kivelä vänst
medlem Hanna Kosonen cent
medlem Mikko Ollikainen sv
medlem Pinja Perholehto sd
medlem Jorma Piisinen saf
medlem Mikko Polvinen saf
medlem Tere Sammallahhti saml
medlem Sara Seppänen saf
ersättare Ville Väyrynen saml.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.